

2.2 Vilket är förhållande mellan hänvisningen till unionsrätten i artikel 52.3 sista meningen i stadgan och de direktiv som avser skydd för personuppgifter?

2.3 Ska ändringar till följd av senare sekundärrätt beaktas vid tolkningen av artikel 8 i stadgan, mot bakgrund av att direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001 innehåller villkor och begränsningar för tillvaratagande av den grundläggande rättigheten om skydd för personuppgifter enligt stadgan?

2.4 Innebär principen om upprätthållandet av en högre skyddsnivå i artikel 53 i stadgan, med beaktande av artikel 52.4 i stadgan, att gränserna för de begränsningar som enligt stadgan får göras genom sekundärrätten ska dras mer restriktivt?

2.5 Kan det med beaktande av artikel 52.3 i stadgan, femte stycket i ingressen och förklaringarna till artikel 7 i stadgan, enligt vilka de där garanterade rättigheterna motsvarar rättigheterna i artikel 8 i Europakonventionen, genom rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna beträffande artikel 8 i Europakonventionen uppkomma kriterier med avseende på tolkningen av artikel 8 i stadgan som påverkar tolkningen av sistnämnda artikel?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG (EUT L 105, s. 54).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, s. 31).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, s. 1).

Talan väckt den 20 december 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-598/12)

(2013/C 79/14)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, O. Beynet och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra artiklarna 2.1, 2.22, 2.32–33, 3.7, 3.8, 3.13, 6.1, 6.3, 9, 13, 14, 17–23, 10, 11, 16.1, 16.2, 26.2 b, c, d tredje och fjärde meningarna, 28, 38.1–4, 39.1–4, 40.1–3, och 40.5–7, samt bilaga I punkterna 1 och 2 till direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,

— förelägga Republiken Polen att, enligt artikel 260.3 FEUF, betala vite med ett belopp på 84 378,24 euro per dag, från den dag då dom meddelas i förevarande mål, för åsidosättande av skyldigheten att meddela övergångsbestämmelserna i direktiv 2009/72/EG, och

— förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2009/72/EG löpte ut den 3 mars 2011.

⁽¹⁾ EUT L 211, s. 55.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 24 december 2012 — Welmory Sp z.o.o. mot Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Mål C-605/12)

(2013/C 79/15)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny